కవితా కౌముది

మా వూరు — ఆర్.దమయంతి

అటు సముద్రం, ఇటు వయఃపూరం
రెండంచుల పట్టు చీరకట్టుకున్న ముత్తైదువలా
వుంటుంది-   నా ఊరు..
పెరటి తోట, గడప ముందు తులసి కోట..
గాలి వీస్తూ కొబ్బరి చెట్లు
రాలి పడుతూ బొగడపూలు
 -ఇవీ మా వూరి లోగిళ్ళ ఆత్మీయతా స్పర్శలు
అలికిన అరుగుల మీద సిరిమాలక్ష్మిలు
ఆడపిల్లలాడుకునే ఉప్పులగుప్పలు..
పచ్చగా నవ్వే గుమ్మం
కొత్త కోడలి ముక్కుమీద జారిన కుంకుం
ఇలా అయింది ఏడురంగుల హరివిల్లు-
 -మా వూరి వారి ఇల్లు!
మంచుపూల మనసులు
నవ్వితే జలజలా రాలే పారిజాతాలు
స్నేహానికి నిలువెత్తు నిర్వచనాలు.. ఇవీ
-నా వూరి మనుషుల ఆనవాళ్ళు.
అరిటాకు భోజనం, తాంబూల సేవనం,
ఊయల శయనం..
బ్రతకడం ఒక భోగమైన వైనం..
శివాలయ పురాణాలు, రావిచెట్టు గానాలాపనలు,
ఆకాశ దీపాలు, అవిసె పూల గుత్తులు
అన్నీ మదిలో వెన్నెల గుర్తులే...
చల్లని అమ్మ ఒడి
చెట్ల నీడన బడి
పక్కనే వేణుగోపాలస్వామి గుడి
మెట్ల మీద కూర్చుని విన్న కొలని సడి..
ఎప్పుడూ గుండెలో మోగే
కోవెల జేగంటల సవ్వడి
హృదినిండా వెన్నెల సంద్రమైన నా వూరు-
నాలోనే వుండి
నాతోనే వస్తోంది
నా వెంటే నడుస్తుంది
నా శ్వాసలా నను వీడక
నా జ్ఞాపకంలా నా వెనకెనక
ఇంతకీ నా ఊరు-
సాహితీ పరిమళాల అత్తరు
నా పసిడి కలల పైరు
ముద్దు పేరు బంగరు..
ఐనా..
అసలు పేరుమాత్రం బందరు..***

బుక్కులు(పేరడీ)

డా.కృష్ణ సుబ్బారావు
జమైకా

గొడ్డు చర్మం
మట్టి బుర్రా
అడ్డ చుట్టా
హీనంగా చూడకు దేన్నీ
ప్రాణం కద పదవికివన్నీ!
విల్సు ఫ్లేకూ
పూలస్లాకూ
చేతబాకూ
కావేవీ చదువుకనర్హమ్..
ఛ..ఛ. చదువో విలాసపర్వం..!
ఐటెక్స్ లిప్స్టిక్
హైహీల్ టిక్ టక్
స్లీవ్ లెస్ జాకెట్
నీకేసి చూస్తూ ఉంటాయి..
కవ్విస్తూ పిచ్చెక్కిస్తాయ్
వుండాలోయ్ ఆత్మనిగ్రహం
ఛండాలం కామోద్రేకం
దొరకదటోయ్ సత్సాంగత్యమ్!?
కళ్ళుంటూ ఉంటే చూసేయ్
పళ్ళుంటే ఇకిలించేసేయ్
ప్రపంచమొక రంగులరాట్నం
పరుగిడితే బ్రతుకిరకాటం!
(శ్రీశ్రీ గారికి క్షమార్పణలతో)

***

ఎదురుచూపులు

సి.హెచ్.నాగభూషణ రావు
శ్రీకాకుళం

గలగలా పారే నీటి సవ్వడి కనుమరుగైంది
పచ్చని పైరుగాలి వేడెక్కి పోయింది
పక్షుల కిలకిలలు మూగబోయాయి
భానుని తాపానికి ప్రకృతే రూపం మారిపోయింది
ఒక్క చినుకు కోసం
పుడమితల్లి
అడవితల్లి
ప్రకృతి వల్లి
ఎదురుచూపులు
తొలకరి జల్లులు కోసం
పరుగులు తీస్తున్నా మేఘాలకోసం
మబ్బులచాటున దాగిన భానుడి ప్రతాపం తగ్గుతుందేమోనని

బీడువారిఉన నేల
మోడువారిన చెట్లు
చల్లదనంకోసం పరుగులు తీసే సమస్తజీవులు
చూసే ఎదురుచూపులు
ఫలించేవేళ
కురుస్తున్న వర్షాలు
ప్రకృతి అందాలు తీసుకొచ్చిన వేళ
నీటి సవ్వడుల రాగాలు
సమస్తజీవకోటికి వరాలు
ఎదురుచూపులు ఫలించే వేళ ..!

***

పడమటి తీరం   నట్టి శివపార్వతి

అర్థరాత్రి ఆకాశంలో చుక్కల్ని లెక్కపెడుతూ
పూర్ణచంద్రుడూ నేనూ - ఒకరినొకరం చూసుకుంటూ,
సరళరేఖపై సమాంతరంగా
పడమటిదేశానికి పయనమయ్యాం.
సముందరుడు తప్ప మరింకేమీ కానరాని నీలాకాశంలో
నింగీ నీరూ యేకమై, అంతా ఒహటే శూన్యంగా
అనంతవిశ్వంలో అతిసూక్ష్మ బిందువులా
అంతరంగంలో ప్రతిధ్వనిస్తూన్న ప్రణవస్పందనతో
నేనూ చంద్రుడూ తమకంగా ఊసులాడుకుంటూనే ఉన్నాం
అప్పుడప్పుడూ హిమశిఖరాల్లా
విమానయానానికి అడ్డుతగులుతూ
దూదిపింజల్లా తరలివస్తూన్న మంచుమబ్బులా..అవి!?
కాదు..కాదు..కానే కాదు..
అర్థనారీశ్వరుని లయవిన్యాసంతో
చెదిరి చిందులు వేస్తూ, భువికి జాలువారుతూన్న
హిమశిఖరపు 'తలంబ్రాలు'
పుష్పక విమానంలోని దేవకన్యలా
విశ్వదర్శనంలో తేలియాడుతూన్న
నా అంతరంగపు విన్యాసం ఏమని చెప్పను?
అక్షరమాలతో బంధించలేని పరిజాత సుమ సౌరభాలనీ
'నారద తుంబుర' నాదాలనీ
కైలాసనాధుని కదనకుతూహల ఢమరుక లయవిన్యాసంతో
సాగర తరంగాలలో లీనమైపోతూన్న శయనింపు రాగాలనీ
అంబరాన్ని చుంబించిన అనంత నాధుని చరణముద్రనీ
చిన్మయాకాశంలో తన్మయంగా
అండపిండ బ్రహ్మాండమంత ఆత్మానందాన్ని అనుభూతిస్తున్న వేళ
యెవరో నెట్టినట్టయి - ఉలికి పాటుగా చూశానా!
చంద్రుడూ నేనూ..ఇంకా..
పక్కపక్కనే పయనిస్తూనే ఉన్నాం..!

***

నశ్వరం
రవి వీరెల్లి

కనురెప్పల సవ్వడితో
కటికి చీకట్లను తరిమి
నీ లేలేత కిరణంతో
నింగికి ఉదయవర్ణం పులిమి
నీ ఆలోకనంతో
లోకంలో కోలాహలం రేపి
నేనే రాజ్యాలకు రాజంటూ
రోజంతా నెత్తికెక్కుతావు!
నీపై ప్రేమ పొంగి
కారుమేఘం కరిగి
వలపుల కులుకులు కురిసిందని
సప్తవర్ణ సంతకం చేసావు.
నీ తాపం తట్టుకోలేక
నీలాకాశం నడిసంద్రంలో మునకేసి
నీలాంబరాలు నీటికి అరువిచ్చిందని
ఆకాశానికి కాషాయం ఓణీ చుట్టి
ఎరసంజ సాంబ్రాణి వేసావు.
తొలిదిక్కును కవ్విస్తూనే
మలి దిక్కుతో జతచేరి
నిలకడలేని నువ్వు
నీతో పాటే..
పుసిన రంగులన్నీ మూటకట్టు కెళ్తూ
నీ ఈ లోకాన్ని అంధతమసం చేసావు..
రెప్పపాటు కాంతులు
గుప్పెట్లో ఎరగా పట్టి
మరోకొత్త రోజుతో మళ్ళీ వస్తావు
అహస్సు తమస్సుల కలయికలో
నిషస్సులు ఉషస్సులు సహజమంటూనే
అంతా నశ్వరం అంటూ..

***

కలలు
రాగద్వీప

నా కలలెప్పుడు నన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటాయి
నా పగలెప్పుడు నా కలలను వణికిస్తూనే ఉంటుంది
పరుగెడుతూనే ఉంటాను
కాళ్ళూ కదలవు , దూరమూ తరగదు
ఆవేశంగా ఆ చెంపలు వాయిస్తూనే ఉంటాను
నా చేతులెప్పుడు ఆ చెంపల్ని తాకనే లేవు
నడుస్తూనే ఉంటాను
నా నగ్నదేహాన్ని కప్పుకోనే లేను
అస్పష్టమయిన దృశ్యాన్ని స్పష్టంగా చూడాలని
కళ్ళు పూర్తిగా తెరవాలని గింజుకుంటుంటాను
రెప్పలు అతుక్కునే ఉంటాయి
ఉపిరాడక ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూంటాను
నొక్కిపెట్టే అదృశ్యశక్తిని విదిలించనే లేను
ఇలలోని నన్ను నా కల మళ్ళీ మళ్ళీ గుర్తు చేస్తుంది
నా నుండి నేను పారిపోవాలన్న నా ప్రయత్నాన్ని మళ్ళీ
మళ్ళీ తిప్పికొడుతుంది

***

వింగ్స్ — కోసూరి రవికుమార్, దిచేపల్లి

అన్నిటినీ

కలుపుకు పోవటమూ

బాధలు దాచుకుని

ముందుకురకటమే అలనైజం

సముద్రం

ఆగిపోని పాఠం

కాలుతుంది

బాధగానూ ఉంటుంది

కనబడని నొప్పి

కట్టి పడేస్తుంది

ఆకలి

ఒక దహించే నిజం

తన మానాన

తను వెళ్ళదు

నీలా

నాలా

కాలం

ఒక సముద్రపు అల!

***

ఎందుకు — ఎస్.ఆర్.బంది

.......మరో కట్ గ్లాసు పగులుతూ కనిపిస్తోంది

చెరో వైపుకీ జరిగిపోతూ చెలిమి కరువౌతున్నట్లనిపిస్తోంది

నాలుగు లేత క్రనెప్పలు కరుగుతున్నట్లనిపిస్తోంది

మరెన్నో తడి క్షణాలు వేడెక్కి ఆవిరౌతున్నట్లనిపిస్తోంది

మొదటి నెత్తుటి సౌకుమార్య విచ్ఛేదనకన్నా

రెండవసారి జారిన తాదాత్మ్యపు మూర్ఛనకన్నా

మూడో మునకలో మోక్షం కన్నా

నాలుగో చుక్కలో మెరుపుకన్నా

నిశ్శబ్దంగా గింగుర్లెత్తే అరుపులమధ్య

అతి రౌద్రంగా గీసే గీతలమధ్య

గాలికెగిరి మాయమయే ఇసుకకణాల్లా

కలిసి కరుగుతున్న పదాలెన్నో!

చిక్కని అవగాహన పల్చనై

మెరిసిన చిరునవ్వు విరిగిన మోడై

పల్చటి ఎముక తూష్ణీరమై

.....

.....

..

ఎందుకు..ఎందుకోరే దేవుడా

విడాకులెందుకు????????

***

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

నీదు తలపుల మది యెల్ల నిండెనపుడు
నీదు చిత్తరువులనాత్మ నిండెనపుడు
అది యనిర్వచనీయరసార్థసిద్ధి
తనువు మరచిన రాగసుధారసాబ్ధి

చెవుల తాకవేవి పికకూజితములు తప్ప
కనులకానదేదియు పూలవనము తప్ప
మనసు చేరదేదియు ప్రేమ మాట తప్ప
బాధనెరుగదొడలు పరవశము తప్ప

ఎల్లలెరుగని యుద్వేగమేల యనుచు
నడచి పోయితివీవు నా నడవ వీడి
నిక్కమెరుగని మసక వెన్నెలల కంటె
మిట్ట మధ్యాహ్నవేళయే మెరుగటంచు

ప్రేమ వలదని నను నీవు వీడినంత
నిండు పున్నమి యమవస నిసిగ మారె
పచ్చిముళ్ళెన్నొ తనువున గ్రుచ్చుకొనియె
చేతనము వీడి యాత్మ నిర్జీవమయ్యె

ఆత్మ నిదురించి తనువు తారాడినపుడు
మనసు మరణించి తనువు మేల్కొనిన యపుడు
కోయిలలు వచ్చి మొగసాల కొలువు తీరి
గళము కోల్పోవ ప్రకృతి నిర్ఘాంతపోయె

***

క్రీడారంగం

వసుంధర

కదనుతొక్కి కాలుదువ్వి ముందుకు దూసుకుపోయా
పదునుచూసి చేయితిప్పి బంతిని ముందుకు విసిరా
షాటు రోపుదాటితే వలవల ఏడ్చా
కీపరును కాచ్ ని పడితే కిలకిల నవ్వా
స్టంపును రాసుకుపోతే గునగున చూశా
క్యాచి నేల జారితే రుసరుసలాడా
అతడిమీద నాకున్నది హంతకుడి పగ
అతడికి చిరుగాయమైనా అంతులేని వగ
మేము మంచి స్నేహితులం తీరిక సమయాల్లో
అందుకె మా అనుబంధం అయ్యిందొక జాతిక్రీడ

మనసు పిలుపునందుకుని మనసారా ప్రేమించా
వయసు నెలవు చూసుకుని వయసారా సుఖించా
కులం మతం కలవదంటె వల ఏడ్చా
వేరు బంధమేర్పడితే కిలకిల నవ్వా
ఎరుగనట్లు వర్తిస్తే గునగున చూశా
ప్రత్యర్థిని పెద్దచేయ రుసరుసలాడా
నా సఖిపై నాకున్నా అమితమైన కాంక్ష
ఆమె సుఖపడాలనే నా అసలు కాంక్ష
మేము మంచి స్నేహితులం ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ
అందుకె మా అనుబంధం అయ్యిందొక రాసక్రీడ

కవాతుతో తుపాకితో నిత్యం సాధన చేశా
సవాలుతో చివాలున రణరంగంలో దుమికా
అతడిది ముందడుగైతే వలవల ఏడ్చా
అతడి వీపు కనబడితే కిలకిల నవ్వా
అతడిచేతి ధ్వజంవైపు గునగున చూశా
నా ధ్వజాన్నతడు నిరసిస్తే రుసరుసలాడా
అతడూ నేనూ ఒకటే దేశం వేరు
యుద్ధంలో మా లక్ష్యం ఒకరికి ఒకరు
మేము మంచి స్నేహితులం చివరికి మిగిలేదొకరే
అందుకె మా అనుబంధం అయ్యిందొక దుష్టక్రీడ

మనుషులన్న ఇరుముఖాలు ఆడవాళ్ళు , మగవాళ్ళు
మనుషులన్న పలురకాలు స్వదేశీలు విదేశీలు
ఇరుముఖాల ప్రణయజ్వాల పలురకాల ప్రళయహేల
లీలా మానుష విగ్రహకేళీ లోలా
ఈ భువి నీకూ మాకూ క్రీడారంగం

***

NEW

Click here to share your comments on these poems